

رابطه هوش های چندگانه با شادکامی و رضایت از زندگی دانشجویان

علی اکبر صلاحی^۱، مریم قمصری^۲

^۱ مدرس و مشاور دانشگاه، گروه روان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام خمینی(ره)- شهری
^۲ دانش آموخته مقطع کارشناسی رشته روان شناسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد یادگار امام(ره)- شهری

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه بین هوش های چندگانه با شادکامی و رضایت از زندگی در دانشجویان انجام شده است. روش تحقیق در این پژوهش کمی و از نوع همبستگی بوده که جامعه آماری آن شامل دانشجویان روانشناسی دانشگاه های تهران انتخاب شدند. در این تحقیق از روش نمونه گیری در دسترس استفاده شده است که حجم نمونه ۷۶ نفر بوده است. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه های هوش های چندگانه گاردنر، شادکامی آکسفورد و پرسشنامه رضایت از زندگی بود. برای تحلیل داده ها از آمار توصیفی و آمار استنباطی که شامل تحلیل واریانس یک طرفه برای فرضیه اصلی و ضریب همبستگی پیرسون برای فرضیه های فرعی استفاده شده است. نتایج فرضیه اصلی شامل $0/048 \text{ sig}$ بود که کوچکتر از $0/05$ بوده، در نتیجه فرض صفر رد و فرض خلاف تایید و رابطه به احتمال 95% است. همچنین نتایج فرضیه های فرعی به ترتیب $0/000$ ، $0/001$ ، $0/023$ ، $0/017$ ، $0/009$ ، $0/020$ ، $0/006$ ، $0/010$ ، $0/001$ ، $0/005$ بودند که همگی معنادار شدند.

واژه های کلیدی: هوش چندگانه، شادکامی، رضایت از زندگی، دانشجویان